

Fetih

— *poetes* · 03 Mart 2012

İki kişilik yalnız kalbime
Yavaşça yatırdım
Soğuktan cenin konumuna
Büzülmüş yorgun ruhunu
Bacaklarını gerdim
Kollarını iki yana yasladım
Üzerine tarihi alınmış bir takvim yaprağı örttüm
Artık hiç üşüme diye
Düşlerinde hep eksik kalan güney yamaçlar
Biraz güneş görsün diye
Sırf sen eksiksiz uyu diye...

Seni fırtınalarımın şefkatimle korurken korkmadan
Ben tam altı yıl büyüdüm
Bir fincan kahvenin hatırına erdim
İnan azıcık da nota bilseydim
Vakitsiz uyanışlarımda gecelerimin
Kulağıma dolup da
Geliş yolunu kestiremediğim efsunlu melodileri
Nota diline döker
Yüreğine akacak
Kompozisyonlar türetirdim
Tam yüz seksen derece açıyla fırınlanmış zaafılarımı
Tılsım yüklü düşlerine sererdim

Kırk gün
Kırk gece

Sökülmeye yüz tutan kalbimde
Seni kale gibi içime dikedim...

poetes